

Arrest

nr. 185 058 van 4 april 2017
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 10 oktober 2016 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 7 september 2016.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 15 december 2016 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 10 januari 2017.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat H. CHATCHATRIAN en van attaché G. HABETS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Somalische nationaliteit te hebben en deel uit te maken van de Asharaf-clan. U bent geboren op 1 januari 1993 in Halgan, in het district Bulo Burte in de provincie Hiraan. U woonde tot uw vertrek in Halgan samen met uw oom, broers en zussen. U ging niet naar school. U hoedde geiten voor uw oom die veehandelaar was.

Op 6 januari 2015 vroeg H.A.D. om uw hand. Uw oom gaf zijn akkoord voor het huwelijk dat zou plaatsvinden voor de maand om was. U was echter verliefd op uw neef. U weigerde eerst met hem te trouwen omdat u wist dat Al-Shabaab gekant was tegen heimelijke huwelijken, maar stemde uiteindelijk wel in met zijn huwelijksvoorstel. U huwde met uw neef op 12 februari 2015. Toen u thuiskwam vertelde uw oom dat het huwelijk met H.A.D. was geregeld en dat de man een lid van Al-

Shabaab bleek te zijn. Uw echtgenoot werd opgepakt en u dook vervolgens onder. Met het geld dat door de buurvrouwen voor u werd ingezameld kon u Halgan op 18 februari 2015 verlaten.

U reisde via Ethiopië, Soedan en Libië naar Europa. U kwam op 5 augustus 2015 aan in België en vroeg een dag later asiel aan bij de Dienst Vreemdelingenzaken.

Bij uw terugkeer naar Somalië vreest u te worden gedood door Al-Shabaab.

Ter ondersteuning van uw asielaanvraag legt u een medisch attest neer.

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asiolverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u bij de aanvang van uw gehoor uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (zie gehoorverslag CGVS I en II, p. 2), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen over uw verblijf in Somalië. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een asielzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een asielzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

In casu wordt vastgesteld dat u niet kunt aannemelijk maken daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het dorp Halgan in het district Bulo Burte van de provincie Hiraan.

Vooreerst stelt het CGVS vast dat uw geografische kennis weinig doorleefd is, sterk ingestudeerd overkomt en op een aantal vlakken zelfs onjuist is. Het ingestudeerde karakter van uw geografische kennis komt een eerste keer naar voren wanneer u gevraagd wordt welke dorpen rondom Halgan liggen en u antwoordt: "Wilt u dat ik de richtingen zeg? Ik kan de namen zeggen van alle dorpen in de buurt. Wilt u dat ik de richtingen zeg?" (CGVS I, p. 13). Als dichtstbijzijnde dorpen somt u vervolgens een aantal dorpen op, waaronder Farqalal en Bur Abooto (CGVS I, p. 13). Deze plaatsen liggen echter niet in de onmiddellijke omgeving van uw dorp. Er zijn immers een aantal dorpen dichterbij Halgan gelegen dan Farqalal en Bur Abooto (zie informatie in het administratieve dossier). Over de ligging van Farqalal, verklaart u dat u gehoord hebt dat dit het dichtstbijzijnde dorp is en op een 30 minuten rijden verwijderd is van uw dorp. Over Buur Abooto verklaart u dat het ongeveer twee uren stappen is vanuit Halgan (CGVS II, p. 4). Buur Abooto is op de kaarten waarover het CGVS beschikt echter niet terug te vinden als dorp maar wel als heuvel. U beweert uw dorp niet te hebben verlaten en de dorpen enkel van horen zeggen te kennen: "Het is mijn land waar ik woonde. Mensen kennen elkaar. Je hoort de namen. Zelfs al ga je er niet heen, toch hoor je de namen van de dorpen. Het is niet verplicht dat ik daar heen ga" (CGVS I, p. 13). Ondanks dat u verder afgelegen plekken wel kent, kent u geen dorpen op de weg tussen Beled Weyn en Bulo Burte die in Halgan voorbijkomt. Van iemand die meer dan 20 jaar in Halgan gewoond heeft en zich daarenboven met niets anders bezig hield dan met het hoeden van geiten in de buurt kan worden verwacht dat hij/zij al over de dichtstbijzijnde plekken van Halgan heeft gehoord, ze kan benoemen en ook kent. Buur Abooto ligt trouwens ook langs die weg. U hebt ook al gehoord van een aantal dorpen die aan de rivier liggen. Opvallend daaraan is dat u twee verder afgelegen dorpen noemt, Cag-Bashiir en Samataro, en het dichterbij gelegen Hilo Banaan (CGVS I, p. 15). Hilo Banaan is een dorp vlakbij Farqalal, dat eveneens langs de rivier ligt.

Dat u Farqalal kent maar het niet vermeldt in uw opsomming van dorpen aan de rivier wijst opnieuw in de richting van ingestudeerde kennis.

U situeert de dorpen die ter sprake komen steevast aan de hand van de windrichtingen. Wanneer u gevraagd wordt hoe u de windrichtingen hebt geleerd, zegt u dat u de windrichtingen zoals iedereen, zelfs kleine kinderen, kent (CGVS I, p. 31). U situeert de dorpen echter niet altijd even correct. Zo verklaart u dat Ceel Dheer ten oosten van Halgan ligt terwijl dit ten noorden ligt. Farqalal situeert u in het westen, maar dit ligt veeleer ten zuidwesten van Halgan (CGVS I, p. 13). Over Habas Weyn verklaart u dat het ten oosten van Halgan ligt, terwijl het eerder ten zuidoosten is. U beweert voorts dat het heel ver van Halgan ligt in vergelijking met de andere dorpen, terwijl Habas Weyn dichtbij Halgan gelegen is dan sommige van de dorpen die u als de dichtstbijzijnde van Halgan omschrijft zoals Farqalal of Ceel Dheer (CGVS II, p. 4 en zie informatie in het administratieve dossier). U vermeldt dat er bergen zijn in de buurt van Halgan. Gevraagd naar de namen van de bergen, noemt u slechts één van de bergen rondom Halgan (CGVS I, p. 10). De berg Buur Gabrare ligt eveneens dichtbij Halgan, maar deze vernoemt u niet. Wanneer u tijdens het tweede gehoor gevraagd wordt naar de ligging van de berg Libaax ten opzichte van uw dorp, zegt u dat u Libaax niet kent, maar dat het Libaax Weyn is en dat u de ligging er niet van kent. Na verder aandringen om de ligging van de berg in de buurt van uw dorp te specificeren, kan u toch op de vraag antwoorden en vertelt u dat hij ten oosten van Halgan ligt op zo'n 10 minuten stappen (CGVS II, p. 4). Uw verklaringen over de berg wijzigen niet alleen op dit vlak, maar ook voor wat betreft de stroom nabij de berg. In het eerste gehoor vertelt u dat de rivier achter de berg loopt, in het tweede gehoor hebt u het over een kanaal dat aan de voorkant van de berg voorbijgaat (CGVS I, p. 10; CGVS II, p. 6). Dat u in eerste instantie de naam Libaax niet herkent en dat uw verklaringen over de stroom bij de berg anders zijn in de opeenvolgende gehoren, wijst erop dat u niet goed vertrouwd bent met de omgeving rondom Halgan. Bovendien blijkt uit een kaart dat de stroom nabij Halgan vanuit het noorden komt en niet vanuit het oosten zoals u beweert (CGVS II, p. 6). Hoewel u een aantal plaatsen correct kan situeren, blijkt uit het bovenstaande dat uw kennis van uw beweerde streek van herkomst op sommige vlakken foutief is en sterk ingestudeerd overkomt.

U bent evenmin op de hoogte bent van verschillende gebeurtenissen in uw regio in de periode dat u beweerde daar woonachtig te zijn. Zo verklaart u eerst dat er droogtes waren in 2011-2012 en dat er in 2011 en 2013 overstromingen waren. Even later wijzigt u uw verklaringen hierover en zegt u dat de overstromingen plaatsvonden in 2012 en 2013. Geconfronteerd met uw eerdere verklaringen zegt u: "Er waren twee overstromingen in 2011 en 2012 en de droogte was in 2013" (CGVS I, p. 15-16). Er waren verschillende overstromingen in de gebieden die u beschrijft, die plaatsvonden in 2010, 2012, 2013 en 2014. In 2011 vonden er geen overstromingen plaats, maar was er wel een grote droogte. U situeert die droogte eerst correct in 2011-2012 maar later in 2013 (zie informatie in het administratieve dossier). Dat u uw verklaringen hierover op enkele minuten tijd wijzigt, wijst veeleer op gebrekkig ingestudeerde kennis dan op werkelijke beleving. Bovendien komen uw verklaringen over de droogte in Halgan niet doorleefd over. Uw eerste omschrijving van de droogte gaat als volgt: "De droogte is er wanneer er geen regen is. Het gras gaat weg. De mensen hangen af van de dieren en de dieren hangen af van het gras. Er was geen regen" (CGVS I, p. 16). Wanneer er gepeild wordt naar uw beleving, antwoordt u: "De droogte had een impact op ons. Het vee had niets te eten. De geiten gingen dood, maar voor ons was er geen impact" (CGVS I, p. 16). Met dat laatste bedoelt u dat niemand van de familie stierf, alleen de dieren (CGVS I, p.16). Voorts verklaart u dat de droogte harder toesloeg in Bulo Burte, Jalalaqsi en de dorpen die daaronder vallen omdat de mensen daar van de landbouw leven (CGVS I, p. 18). Eind augustus 2011 wordt er nochtans in de pers melding gemaakt van 3000 families in Bulo Burte, Halgan en Buqaqable en Mukeyle die met uithongering worden bedreigd (zien informatie in het administratieve dossier). Voorts maakt u geen enkele melding van de periode van droogte die in 2014 uw regio teisterde met opnieuw hongersnood tot gevolg. Bovendien blijkt dat er in de zomer van 2014, naar aanleiding van de hongersnood volgend op de droogte voedselhulp werd bedeed in Halgan en de regio rond Halgan. Het is dus bijzonder vreemd en onaannemelijk dat u niets lijkt te weten over de droogte van 2014 en voedselhulp die als gevolg hiervan in uw regio werd bedeed.

Verder overtuigen uw verklaringen over de clans en clangevechten in uw beweerde regio van herkomst niet. U hebt weet van een conflict tussen Dir en de Hawadle in Deefow. U kan het situeren in de tijd, de reden van het conflict en een gevolg daarvan aangeven, maar weet niet welke subclans van Hawadle en Dir vochten (CGVS, p. 24-25). Dat u niet de subclans kan benoemen maar wel informatie kan geven over het conflict is vreemd te noemen gezien het belang van clans in de Somalische samenleving. Uw verklaringen over de clans in Halgan zijn soortgelijk. U kunt in grote lijnen vertellen over de aanwezige clans in Halgan maar kan amper informatie geven over de subclans. Gevraagd naar de subclans van de Hawadle-clan in Halgan, kan u de subclan Ali Madaxweyne opnoemen. Na verder aandringen, zegt u dat er nog een andere subclan van Hawadle is maar dat dit de belangrijkste is. Wanneer u nogmaals gevraagd wordt om de andere subclans van Hawadle te benoemen, antwoordt u dat Dige Samatalis er één is. Verder kent u er geen.

Wanneer u gevraagd wordt naar andere subclans in Halgan, antwoordt u dat u alle subclans hebt opgenoemd en dat Hawadle de meerderheid vormt. U kent evenmin subclans van Sheikhal, die u ook

noemde als één van de clans in Halgan. U verklaart uw beperkte kennis hierover door te zeggen dat die clan in andere delen van Halgan woonde en u geen vrienden had van Sheikhal (CGVS I, p. 23-24). Hiermee klaart u uw beperkte en enigszins vage antwoorden over de clans niet uit.

Ook over de politieke omstandigheden in uw beweerde regio van herkomst is uw kennis fragmentarisch en op sommige vlakken niet correct. Zo kent u de namen van het districtshoofd en de gouverneur van de provincie die aan de macht waren op het moment van uw vertrek. U kan ook de evolutie in de tijdschetsen van de opeenvolgende machthebbers in uw regio en kan enkele incidenten aanhalen, maar uw kennis van de incidenten die zich in en rondom Halgan voordeden is gebrekkig en beperkt (CGVS I, p. 27-30 en CGVS II, p. 7). Zo beweert u verkeerdelijk dat er nooit gevechten geweest zijn in Halgan (CGVS I, p. 29; CGVS II, p. 7; zie informatie in het administratieve dossier). Gevraagd naar incidenten veroorzaakt door Al-Shabaab of tussen Al-Shabaab en de regering, vermeldt u de wegblokkade op de weg van Beled Weyne naar Bulo Burte. Daarover vertelt u dat de weg bij Halgan werd afgesloten in juni 2014 en dat er ongeveer 4 à 5 maanden geen verkeer mogelijk was naar Bulo Burte (CGVS I, p. 29). Het is inderdaad zo dat de toegangswegen tot Bulo Burte door Al-Shabaab werden afgesloten, maar de bronnen waarover het CGVS beschikt melden dat Al-Shabaab de weg al blokkeerde in april 2014 begon en de blokkade meer dan een jaar aanhield. Gevraagd naar arrestaties van mensen door Al-Shabaab vertelt u correct dat er religieuze mannen werden gearresteerd in 2013. U weet echter niet dat kort erna acht van die twaalf gearresteerde koranleraren opnieuw werden gearresteerd. In september 2014 werden er nogmaals acht religieuze mannen gearresteerd, die deel uitmaakten van de religieuze Tabligh-groepering. Wat de twaalf koranleraren betreft, zegt u dat ze vrijkwamen doordat ze instemden om samen te werken met Al-Shabaab (CGVS I, p. 29-30). De koranleraren werden echter vrijgelaten door Al-Shabaab onder druk van de clanouderen en de ouders van hun leerlingen (zie informatie in het administratieve dossier). Verder bent u onwetend over het feit dat Al-Shabaab zich op verschillende momenten in de jaren voorafgaand aan uw vertrek teruggetrokken heeft uit Halgan uit vrees voor Amisom en de overheidstroepen (CGVS I, p. 28 en zie informatie in het administratieve dossier).

Tijdens het gehoor vermeldt u dat u een ongeschoolde vrouw bent die niet uit Halgan kwam. Van iemand die beweert zich enkel en alleen bezig te hebben gehouden met het van s 'morgens tot s' avonds hoedden van geiten (CGVS I, p. 10) kan nochtans verwacht worden dat hij/zij het dorp wel al eens verliet. Bovendien kan zelfs van een ongeschoolde vrouw enige kennis verwacht worden. Het feit ongeschoold te zijn ontkracht bovenstaande vaststellingen hoe dan ook niet. Hoewel u beweert ongeschoold te zijn komt uw tentoongespreide kennis overigens zeer ingestudeerd over.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het district Bulo Burte gelegen in de provincie Hiraan. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst in Somalië kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat voor uw komst naar België in Halgan heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan.

Tijdens het gehoor op het CGVS dd. 11 april 2016 legt u een medisch attest neer waaruit blijkt dat u een genitale verminking van het type I hebt ondergaan. Bij terugkeer naar Somalië vreest u te worden geïnfibuleerd na een toekomstige bevalling. U geeft hierbij aan zich hiertegen niet te kunnen verzetten aangezien er een insnijding moet gebeuren bij de bevalling die vervolgens opnieuw moet worden dichtgenaaid (CGVS II, p. 3). Hier moet eerst worden opgemerkt dat u met de genitale verminking die u onderging (genitale verminking type I) niet noodzakelijkerwijze moet worden gedeïnfibuleerd om een bevalling mogelijk te maken. Dit is wel het geval voor vrouwen die werden geïnfibuleerd (vrouwen met genitale verminking type III). Bovendien blijkt uit de voorhanden informatie dat er in Somalië geen sprake is van systematische en automatische toepassing van een herinfibulatie na de bevalling. Enkel wanneer vrouwen dit zelf wensen zou een gedeeltelijke of gehele herinfibulatie na een bevalling worden toegepast. Gezien u geen infibulatie onderging en gezien uw zeer algemene verklaringen hierover zijn er geen redenen om aan te nemen dat uw geval van deze informatie zou afwijken.

U maakt bijgevolg niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en er bestaan evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een asielzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het

betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

De algemene veiligheidssituatie in Somalië wordt grotendeels bepaald door een langdurig aanslepend intern gewapend conflict, waardoor zeer veel Somaliërs intern ontheemd zijn of hun toevlucht hebben genomen in het buitenland. Het geweldsniveau en de impact van het gewapend conflict zijn bovendien regionaal erg verschillend. Zo bestaan er fundamentele verschillen tussen de situatie in Mogadishu en Noord-Somalië enerzijds en de rest van Zuid- en Centraal-Somalië anderzijds. Het aantonen van de werkelijke regio van herkomst en de laatste verblijfplaats(en) binnen Somalië is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een asielzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de asielzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Bijgevolg kan een asielzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Somalische nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Somalië.

U werd tijdens het gehoor op de zetel van het CGVS dd. 11 april 2016 nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. U werd op het einde van het gehoor uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw voorgehouden verblijfplaatsen in Somalië. U werd er vervolgens op gewezen dat het niet volstaat om louter te verwijzen naar uw Somalische nationaliteit en dat het voor de beoordeling van uw asielaanvraag van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw eerdere verblijfplaatsen voor uw komst naar België. Er werd voorts benadrukt dat het gegeven dat u niet recent uit Somalië afkomstig bent en/of dat u een tijd in een derde land heeft verbleven op zich niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk is dat u deze informatie meedeelt zodat het CGVS de mogelijkheid wordt gegeven uw asielaanvraag correct te beoordelen rekening houdend met al uw verklaringen. Er werd tot slot beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt.

Wanneer het CGVS u tijdens het gehoor dd. 11 april 2016 confronteert met het feit dat er twijfels zijn over uw herkomst uit Halgan en u vraagt of u ooit op andere plaatsen hebt gewoond, ontkent u dit. Gewezen op het belang van correcte informatie over uw verblijfplaatsen voor de beoordeling van uw asielaanvraag, antwoordt u dat u op geen enkele andere plaats dan Halgan hebt gewoond (CGVS I, p. 31). Wanneer er tijdens het tweede gehoor twijfels worden geuit over uw beweerde herkomst uit Hiraan blijft u bij u beweerde herkomst uit Halgan (CGVS II, p. 7).

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weersprek van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Somalië of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Somalië een reëel risico op ernstige schade loopt.

Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw asielaanvraag aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

1.2. Stukken

Bij haar verzoekschrift voegt verzoekster *“Advies van het UNHCR”*.

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekster voert in haar verzoekschrift van 10 oktober 2016 een schending aan van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet), van het redelijkheidsbeginsel en van de materiële motiveringsplicht.

Verzoekster klaagt aan dat de bestreden beslissing *“geobsedeerd”* lijkt door haar geografische kennis en dat er *“bijna een encyclopedische kennis”* wordt verwacht. Zij verwijst naar een advies van professor Abbink aan UNHCR en hekelt dat *“in casu wordt er hier nochtans serieus doorgeboemd op de kennis van allerlei dorpjes en plaatsnamen en details die de verzoekende partij niet zou kennen”*.

Zij meent dat zij *“wel degelijk heel wat”* kan vertellen over clans, zoals een bepaald clanconflict en de aanwezige clans in haar regio, maar dat het *“nooit voldoende”* is.

Aangaande de kritiek in de bestreden beslissing over haar kennis over droogtes die haar regio teisterden, acht zij het *“niet geheel onlogisch dat de verzoekende partij het moeilijk heeft met jaartallen aangezien deze in haar dagdagelijkse leven gewoonweg niet belangrijk waren”*.

Verzoekster stelt dat dat zij wel politieke kennis heeft, zoals over de wegblokkade en de arrestatie van religieuze mannen, maar dat haar verweten wordt dat *“het niet genoeg is”*. Zij klaagt tevens aan dat zij opnieuw *“op tijdstippen en data gepakt (wordt), terwijl zij nomade was en absoluut niet gewoon is zich in maanden en jaartallen te oriënteren”* en dat er geen rekening werd gehouden met haar profiel als geitenhoedster.

Zij voert een schending aan van het redelijkheidsbeginsel, het zorgvuldigheidsbeginsel en de materiele motiveringsplicht.

Verzoekster vraagt de bestreden beslissing te hervormen en haar als vluchteling te erkennen, haar minstens de subsidiaire bescherming toe te kennen. In uiterst subsidiaire orde vraagt verzoekster de bestreden beslissing te vernietigen.

Beoordeling

2.2. De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006*, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn.

De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124).

Krachtens artikel 48/6 van de Vreemdelingenwet wordt een asielzoeker het voordeel van de twijfel gegund indien hij cumulatief een oprechte inspanning heeft geleverd om zijn aanvraag te staven; alle relevante elementen waarover hij beschikt voorlegt en er een bevredigende verklaring is gegeven over

het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen; zijn verklaringen samenhangend en aannemelijk zijn bevonden en niet in strijd zijn met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn aanvraag; de asielzoeker zijn aanvraag tot internationale bescherming zo spoedig mogelijk heeft ingediend, of goede redenen kon aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen; en wanneer er is vast komen te staan dat de asielzoeker in grote lijnen als geloofwaardig kan worden beschouwd. De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen.

Aangaande de vluchtelingenstatus

2.3. Voor zover een kandidaat-vluchteling bij de behandeling van zijn asielaanvraag bij de asieladministraties geen originele identiteitsdocumenten neerlegt, moet zijn voorgehouden identiteit op overtuigende wijze blijken uit zijn verklaringen. Hierbij blijkt uit vaste rechtspraak dat de asielzoeker in staat moet zijn te antwoorden op eenvoudige vragen over de streek van afkomst (RvS 6 januari 2003, nr. 114.251; RvS 12 februari 2003, nr. 115.776). De commissaris-generaal beschikt in deze over een discretionaire bevoegdheid om te oordelen of de geleverde kennis van verzoekster voldoende is om aan de beweerde herkomst en nationaliteit het voordeel van de twijfel toe te kennen. Er wordt niet verwacht dat verzoekster alle antwoorden kan geven op elke vraag van de dossierbehandelaar maar het geheel van de verklaringen moet wel een bekendheid aantonen met de plaats waar zij jarenlang gewoond heeft, en de problemen aannemelijk maken waarom zij gevlucht is.

2.4. Aangezien verzoekster verklaart op 1 januari 1993 geboren te zijn in Halgan, Bulo Burte, Hiraan, Somalië en daar te hebben gewoond tot haar vlucht op 18 februari 2015, kan van verzoekster de kennis verwacht worden waaruit kan blijken dat zij opgegroeid is en 22 jaar in Halgan, Somalië, heeft gewoond. Ook al wordt niet verwacht dat verzoekster over alle geografische, maatschappelijke en socio-politieke aspecten van Somalië een gedetailleerde kennis beschikt, dan zijn er geen redenen die kunnen verhinderen dat verzoekster haar herinneringen aan haar persoonlijke leven en onmiddellijke leefomgeving nauwgezet kan toelichten. Uit het administratief dossier kan blijken dat verzoekster ruim de mogelijkheid werd geboden haar herkomst toe te lichten. Er werden zowel gerichte als open vragen gesteld die verzoekster kon toelaten haar bekendheid aan te tonen met haar streek van herkomst en met haar sociale en maatschappelijke omgeving. Verzoeksters geografische, maatschappelijke en socio-politieke kennis is echter ernstig ontoereikend.

2.5. Zo blijkt verzoekster geen dorpen te kennen op de weg tussen Beled Weyn en Bulo Burte die in Halgan voorbijkomt, maar noemde zij - gevraagd naar dorpen rondom Halgan - het dorp Farqalal (gehoor 11 april 2016, p. 13), dat echter niet in de onmiddellijke omgeving van haar dorp ligt, en "*Buur Abooto*", dat volgens haar twee uren stappen is (gehoor 11 april 2016, p. 13) en dat in de informatie in het administratief dossier enkel als heuvel kan worden teruggevonden. Verder situeerde zij de door haar genoemde dorpen Ceel Dheer, Farqalal en Habas Weyn foutief (gehoor 11 april 2016, p. 13). Over Habas Weyn beweerde zij nog dat het heel ver van Halgan ligt in vergelijking met de andere dorpen, terwijl Habas Weyn dicht bij Halgan gelegen is dan sommige van de dorpen die verzoekster als de dichtstbijzijnde van Halgan omschrijft zoals Farqalal of Ceel Dheer (gehoor 6 juli 2016, p. 4). Verzoekster wist dat er bergen zijn in de buurt van Halgan, maar kon enkel "*Buur Libaax*" noemen (gehoor 11 april 2016, p. 10), waarover zij dan nog wisselende verklaringen aflegde (gehoor 11 april 2016, p. 10; gehoor 6 juli 2016, p. 4-6). Nog daargelaten of verzoekster niet kan aantonen uit welke richting de de stroom nabij Halgan komt (gehoor 6 juli 2016, p. 6) kan uit het geheel van haar verklaringen niet blijken dat ze met Halgan bekend is, zeker niet nu ze haar hele leven geiten hoedde en dus de omgeving van haar stadje goed moet kennen.

2.6. Waar in het verzoekschrift verwezen wordt naar een advies van het UNHCR over de zaak van asielzoeker Y., wiens asielrelaas op geen enkele wijze verbonden is met verzoeksters asielrelaas, wijst de Raad erop dat elk asielrelaas op zijn individuele merites wordt beoordeeld en dat aldus de verwijzing naar de feitelijke beoordeling en specifieke omstandigheden eigen aan dit ander, aan verzoeksters asielrelaas vreemd asioldossier, niet nuttig wordt aangevoerd. Daarbij kan nog worden vastgesteld dat professor Abbink's titels wel worden aangevoerd maar er wordt niet duidelijk gemaakt waar hij zijn expertise voor Somalië opdeed. In het bijzonder is van belang of hij in Somalië zelf antropologische studies heeft uitgevoerd of enkel bij de uitgeweken Somalische bevolking en/of vluchtelingen buiten Somalië en bij welke generatie.

De Raad ziet evenmin in, noch wordt dit toegelicht, hoe op basis van het UNHCR advies conclusies zouden kunnen geformuleerd worden naar de wijze van ondervraging in verzoeksters asielzaak. Temeer gezien verzoekster niet ondervraagd werd over allerlei "*(kleine) dorpjes uit hun omgeving*", zoals het

advies aanklaagt, maar over dichtbijzijnde dorpen én over (de ligging van) dorpen die zij zelf aanbracht en beweerde te weten liggen.

2.7. Verder verklaarde verzoekster aanvankelijk dat er droogtes waren in 2011-2012 en dat er in 2011 en 2013 overstromingen waren, om dan later te stellen dat de overstromingen plaatsvonden in 2012 en 2013 en dat de droogte in 2013 was (gehoor 11 april 2016, p. 15-16). Uit de informatie in het administratief dossier blijkt dat er overstromingen waren in 2010, 2012, 2013 en 2014, maar geen in 2011, en dat er een droogte was in 2011. Over deze droogte legde verzoekster slechts oppervlakkige en weinig doorleefde verklaringen af (*“De droogte is er wanneer er geen regen is. Het gras gaat weg. De mensen hangen af van de dieren en de dieren hangen af van het gras. Er was geen regen. (...) De droogte had een impact op ons. Het vee had niets te eten. De geiten gingen dood, maar voor ons was er geen impact.”*; gehoor 11 april 2016, p. 16). Voorts beweerde zij dat deze droogte harder toesloeg in Bulo Burte, Jalalaqsi en de dorpen die daaronder vallen omdat de mensen daar van de landbouw leven (gehoor 11 april 2016, p. 18), terwijl uit voornoemde informatie nochtans blijkt dat de pers eind augustus 2011 melding maakte van 3000 families in Bulo Burte, Halgan en Buqaqable en Mukeyle die met uithongering worden bedreigd. Ten slotte maakte verzoekster geen melding van de droogte in 2014 met opnieuw hongersnood tot gevolg, noch van het feit dat er in de zomer van 2014 voedselhulp werd bedeed in Halgan en de regio rond Halgan. Verzoeksters onwetendheid over dergelijke belangrijke humanitaire gebeurtenissen in haar direct waarneembare leefomgeving ondermijnt haar beweerde herkomst volledig.

2.8. Ook over socio-politieke gebeurtenissen in haar regio bleek verzoeksters kennis beperkt en soms foutief. Zo beweerde zij verkeerdelijk dat er nooit gevechten geweest zijn in Halgan (gehoor 11 april 2016, p. 29; gehoor 6 juli 2016, p. 7). Zij vermeldde de wegblokkade op de weg van Beled Weyne naar Bulo Burte, maar meende dat de weg bij Halgan werd afgesloten in juni 2014 en dat er ongeveer 4-5 maanden geen verkeer mogelijk was naar Bulo Burte (gehoor 11 april 2016, p. 29), terwijl uit de informatie in het administratief dossier blijkt dat Al Shabaab de weg al blokkeerde in april 2014 en dat deze blokkade meer dan een jaar aanhield. Verzoekster wist wel dat er religieuze mannen werden gearresteerd in 2013, maar zij meende dienaangaande nog dat ze vrijkwamen doordat ze instemden om samen te werken met Al Shabaab (gehoor 11 april 2016, p. 29-30), terwijl ze werden vrijgelaten onder druk van de clanouderen en de ouders van hun leerlingen. Zij had geen weet van de arrestatie van acht van die twaalf gearresteerde koranleraren kort na hun vrijlating en bleek eveneens onwetend over het feit dat Al Shabaab zich op verschillende momenten in de jaren voorafgaand aan haar vertrek teruggetrokken heeft uit Halgan uit vrees voor Amisom en de overheidstroepen (gehoor 11 april 2016, p. 28). Verzoekster is aldus evenmin bekend met het maatschappelijk gebeuren in Halgan en de belangrijke verschuiving van de troepen en milities terwijl dit haar als geitenhoedster niet kan voorbijgegaan zijn.

2.9. Waar in het verzoekschrift wordt aangevoerd dat het *“niet geheel onlogisch (is) dat de verzoekende partij het moeilijk heeft met jaartallen aangezien deze in haar dagdagelijkse leven gewoonweg niet belangrijk waren”* en dat zij *“op tijdstippen en data gepakt (wordt), terwijl zij nomade was en absoluut niet gewoon is zich in maanden en jaartallen te oriënteren”*, kan uit verzoeksters gehoor blijken dat zij meermaals zelf spontaan jaartallen aanhaalde, zonder of voordat hiernaar gevraagd werd (*“Er waren droogtes in 2011-2012. De rivier overstroomt in het regenseizoen. In 2011 en 2013 waren er overstromingen.”*; gehoor I, p. 15-16; *“Er zijn mensen die ze hebben gearresteerd. Een keer hebben ze religieuze mensen gearresteerd in 2013.”*; gehoor 11 april 2016, p. 29) en neemt dit niet weg dat verzoekster daarbij ook foutieve en wisselende verklaringen aflegde over de humanitaire rampen en de socio-politieke gebeurtenissen in haar regio. Aldus, indien zij het werkelijk *“moeilijk heeft met jaartallen”* of *“absoluut niet gewoon is zich in maanden en jaartallen te oriënteren”*, kan van verzoekster verwacht worden dat zij dit tijdens het CGVS-gehoor zou aangeven, in plaats van spontaan en zonder hierom gevraagd werd jaartallen en maanden te noemen. Verzoekster tracht alsnog na het ontvangen van een negatieve beslissing dit alsnog *post factum* aan te brengen.

2.10. Over de clansituatie in haar regio bleek verzoekster ook enkel beperkte (theoretische) kennis te hebben. Zo had zij weet van een conflict tussen Dir en de Hawadle in Deefow, maar kon zij niet zeggen welke subclans van Hawadle en Dir vochten (gehoor 11 april 2016, p. 24-25).

Zij kon in grote lijnen vertellen over de aanwezige clans in Halgan, maar bleek onaannemelijk onwetend over de subclans van de Hawadle-clan in Halgan, over de subclans van Sheikhal en over andere subclans in Halgan (gehoor 11 april 2016, p. 23-24).

2.11. In het verzoekschrift wordt aangevoerd dat zij “*wel degelijk heel wat*” kan vertellen over clans, zoals een bepaald clanconflict en de aanwezige clans in haar regio, maar dat het “*nooit voldoende*” is, en dat zij wel politieke kennis heeft, zoals over de wegblokkade en de arrestatie van religieuze mannen, maar dat haar verweten wordt dat “*het niet genoeg is*”. De Raad benadrukt dat voornoemde flagrante onwetendheden en fouten verzoekster herkomst uit haar beweerde regio wel degelijk volledig loochenen. Bovendien is niet hoeveel verzoekster weet dat belangrijk is maar wat ze weet over haar de elementaire aspecten van haar eigen onmiddellijk waarneembare, actuele, elementaire en visuele leefwereld - zoals haar directe geografische omgeving, de meest recente droogte en hongersnood in 2014, de veiligheidsincidenten in haar regio en de aanwezige subclans aldaar. De vaststelling dat zij op andere punten wel op theoretische wijze kon antwoorden - zoals het situeren van verder gelegen dorpen aan de hand van de windrichtingen – kan slechts haar herkomst uit Halgan verder ondergraven. Immers verzoekster kon wel theoretische en dus abstracte kennis weergeven maar niet deze geen bekendheid met het dagelijkse leven in Halgan dat kan worden opgemerkt en zonder voorafgaande kennis kon worden ervaren. Dit wijst op het manifest instuderen van kennis wat haar profiel van ongeletterde geitenhoedster, ondergraaft.

2.12. Uit voorgaande kan overduidelijk worden afgeleid dat verzoekster niet bekend is met Somalië en er ook niet heeft gewoond. De door haar aangehaalde problemen, die zich zouden hebben afgespeeld in Halgan, Somalië, zijn derhalve eveneens ongeloofwaardig.

2.13. Verzoekster brengt thans geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aan die een ander licht kunnen werpen op de asielmotieven. Verzoekster beperkt zich aldus tot het herhalen van het asielrelaas en het geven van gefabriceerde *post-factum* verklaringen, het formuleren van bonte beweringen en het maken van persoonlijke vergoelijkungen en excuses, maar laat na concrete en geobjectiveerde elementen aan te voeren die de conclusies in de bestreden beslissing kunnen weerleggen. Verzoekster weerlegt dan ook geenszins de besluiten van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, die steun vinden in het administratieve dossier en op omstandige wijze worden uitgewerkt in de bestreden beslissing. Derhalve blijven de motieven van de bestreden beslissing overeind.

2.14. In acht genomen wat voorafgaat, kan geen geloof worden gehecht aan de door verzoekster voorgehouden herkomst en kan in hoofdte van verzoekster geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953, in aanmerking worden genomen.

Aangaande de subsidiaire beschermingsstatus

2.15. Wat betreft de subsidiaire bescherming kan de Raad slechts vaststellen dat verzoekster niet aantoonde noch aannemelijk maakt dat zij afkomstig is uit Somalië. Verzoekster toont immers niet aan waar zij verbleef vooraleer in België asiel aan te vragen.

2.16. Gelet op het feit dat verzoekster de door haar beweerde herkomst uit Somalië niet aantoonde, maakt zij evenmin aannemelijk dat de afweging van het reële risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet dient te gebeuren ten opzichte van de situatie in Somalië.

2.17. Immers voor de aanvrager van de subsidiaire beschermingsstatus, met betrekking tot de vraag of zij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, kan een loutere verwijzing naar een voorgehouden, maar niet aangetoonde, nationaliteit niet volstaan. Het is in de eerste plaats aan verzoekster om tijdens de asielprocedure haar ware identiteit, nationaliteit en land van herkomst aannemelijk te maken. De Raad kan slechts vaststellen dat verzoekster hierin manifest faalt. Het komt de Raad immers niet toe om over de verblijfplaats van verzoekster voor haar komst naar België te speculeren, noch of zij afkomstig is uit een regio waar geen risico aanwezig is in de zin van artikel 48/5 § 3 van de Vreemdelingenwet, te meer gezien verzoekster op dit punt uitdrukkelijk en herhaaldelijk werd aangesproken tijdens het gehoor op het Commissariaat-generaal en dus veelvuldig de kans heeft gekregen zich toe te lichten. De Raad kan hieruit enkel afleiden dat verzoekster zelf meent dat er in haar werkelijke land van herkomst geen zwaarwegende gronden voorhanden zijn die erop wijzen dat zij bij een terugkeer naar dit land een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.18. Er wordt geen gegrond middel aangevoerd.

2.19. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoekster geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de

Vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aantoon.

2.20. Uit wat voorafgaat, is gebleken dat de Raad het beroep ten gronde heeft kunnen onderzoeken, zodat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen. De Raad kan immers volgens artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet slechts tot vernietiging overgaan als hij een onherstelbare substantiële onregelmatigheid vaststelt of als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van het beroep kan oordelen. De aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vier april tweeduizend zeventien door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

K. DECLERCK